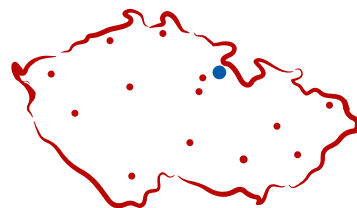

Středověké vesnické chalupy

Proti proudu Bělé za minulostí Orlických hor

Text a foto: Jiří Mach

V Orlických horách jsou stovky cest, po kterých stojí za to putovat. Na každé z nich vás čekají mnohé zajímavosti z minulosti i přírodních krás tohoto nádherného, ale turisty ještě ne zcela objeveného kraje. Hluboká horská údolí, protkávaná bujným stříbrem pěnících se potoků a říček, jsou vroubená tichými lesy, jejichž stromy jako by někdy vyrůstaly přímo z obrovských balvanů a skal, které sem snad rozesejí obří z dávných pohádek a pověstí. Následující nahlédnutí do tohoto kraje můžete považovat za malou ochutnávku z bohatě prostřeného a pohostinného stolu, naplněného po okraje bezpočtem turistických zajímavostí.

Naši cestu zahájíme v Solnici. Městečku sice nevelkém, zato však zajímavém svou minulostí, která k vám promlouvá doslova na každém rohu. Milovníci technických památek mohou obdivovat um našich předků, který našel svoje uplatnění při stavbě vynikajícího vodního díla, Dlouhé strouhy, které odvádí malou část vod řeky Bělé a zásobuje jí dnes už jen torzo kdysi rozsáhlé rybníční sítě v Podorlicku. Umělý kanál protéká samotným městečkem a dodnes plní svůj účel.

Solnice bývala také místem, kde působila početně velmi silná obec předbělohorské jednoty bratrské. Zcela nedávno zde byl stavbě domu odkryt a archeology prozkoumán dávno neexistující a zapomenutý hřbitov, který právě českým bratřím sloužil. Když projdete ulicí Na Kopci, vězte, že právě procházíte místy, kde se nalézal. A nepřehlédněte ani zajímavý barokní kostelík Umučení sv. Jana Křtitele ze 17. století, nebo ve stejném slohu vytvořený mariánský sloup na náměstí. V západní

frontě domů jen malý kousek od sloupu najdete také pamětní desku hlásající, že se zde narodil Michal Silorad Patrčka, český spisovatel doby obrozenecké, jehož žánrem byla zejména satira. Že si nemůžete vzpomenout? Stačí nahlédnout do Jiráskova *F. L. Věka*. Mladý Patrčka byl jeden z vlastenců, kteří navštěvovali pátera Josefa Liboslava Zieglera na jeho dobřanské faře. Tam bylo jedno z míst, kde se rodil novodobý český národ. Ze Solnice přejdeme plynule do sousedních Kvasin. Jméno téhle

obce nepochybně osloví každého automobilistu. Vždyť právě zde vyrostl velký závod, v němž se stále ještě rozšiřuje výroba škodovek. Ale za podívání stojí i zámek s rozsáhlým parkem. V Kvasinách se původně široké údolí Bělé začíná pozvolna zužovat, a jak se blížíme k horám, rostou i kopce, které toto údolí lemují. Jen opravdu malý kousek cesty nás teď dělí od Skuhrova nad Bélou. Tady už převýšení okolních kopců nad řekou dosahuje několika desítek metrů a ti méně zdatní trochu zafuní, než na ně vyjdou. Ale cesta je pohodlná a její cíl stojí za to. Přivítají vás totiž pozůstatky jednoho z nejstarších podorlických hradů. Najdete je hned vedle kostela, který je zasvěcen sv. Jakubu Většimu a byl vystavěn v 18. století v barokním stylu právě z kamenů rozpadlé hradní stavby. Ta je samozřejmě mnohem starší, pochází ze století třináctého a z jejího vrcholku je nádherný rozhled na hluboké skuhrovské údolí. Když se vám podaří zavítat sem v letních měsících, můžete mít štěstí a zhlédnout řezbářské symposium Proměny dřeva, na němž před vašimi očima

Torzo skuhrovského hradu s rozhlednou

Pohled z bývalého skuhrovského hradu

Náměstí v Solnici s mariánským sloupem